ODVJETNIČKI URED
ZVONIMIR PERKUŠIĆ
IMOTSKI, ULICA ANTE STARČEVIĆA 17

U Imotskom, dana 09.05.2025. godine

TRGOVAČKI SUD U SPLITU

Sukoišanska ul. 6
21 000 SPLIT

HITNO- PRIVREMENA MJERA!!

Pravna stvar:
radi proglašenja pljenidbe i prijenosa nedopuštenim

v.p.s.= 323.664,24 EUR

Tužitelj- Predlagatelj osiguranja: **TIM-PUTEVI d.o.o.,** Grubine, Općina Podbablje, Vukovarska ulica 8, OIB: 39620744214, zastupan po punomoćniku Zvonimiru Perkušiću, odvjetniku u Imotskom, Ante Starčevića 17

Tuženik- Protivnik osiguranja: **LUDWIG PFEIFFER ADRIA GmbH, Glavna podružnica za građenje,** Markov put 65, 21 000 Split, OIB: 13302498269

T U Ž B A

I

P R I J E D L O G Z A O D R E Đ I V A N J E M P R I V R E M E N E M J E R E O S I G U R A N J A

Tužitelja- Predlagatelja osiguranja
e- komunikacijom
Prilozi:
A/ Punomoć za zastupanje
B/ Izvadak iz Očevidnika na dan 27.03.2025. godine
C/ Zahtjevi za izravnu naplatu od 25.03.2025. godine sa prilozima
D/ Prijedlog od 28.03.2025. godine

E/ Rješenje i Zaključak OS MA, SS Im br. Ovr-108/2025-5 od 02.05.2025. godine
F/ sentenca VTS br. Pž-8126/04 od 16.01.2007. godine
G/ Ugovor NPV
H/ Ugovor Sinj
I/ Sporazum od 12.08.2023. godine
J/ Izjava od 07.08.2024. godine
K/ račun br. 22-01-24 od 07.08.2024. godine
L/ dopis tuženika od 14.01.2025. godine sa računima
M/ dopis tužitelja od 22.01.2025. godine sa prilozima
N/ mail Poreznoj upravi od 26.02.2025. godine sa prilozima
O/ kaznena prijava od 17.04.2025. godine sa potvrdom slanja
P/ privremena situacija za mjesec ožujak 2024.
Q/ Podnesak tuženika od 09.04.2025. godine
R/ sentenca ŽS Varaždin br. Gž Ovr 2/2019-2 od 27.02.2019. godine
S/ sentenca VTS br. Pž 723/2023-2 od 09.03.2023. godine
T/ Presuda VTS br. Pž-2619/2024-2 od 06.11.2024. godine
U/ Ugovor o kreditu reg.br. 365/24 sa OTB Banka d.d.
V/ Ugovori sa BKS-leasing Croatia d.o.o.
W/ Ugovori o leasingu sa UniCredit Leasing Croatia d.o.o.
X/ Rješenje VTS br. Pž 7198/2017-2 od 05.12.2017. godine

I. Uvodno:

Tužitelj- Predlagatelj osiguranja (dalje: **tužitelj**) u prvom redu obavještava Naslovljeni sud kako je za zastupanje u ovom postupku ovlastio punomoćnika Zvonimira Perkušića, odvjetnika u Imotskom, Ante Starčevića 17, pa ljubazno moli sva pismena dostavljati neposredno punomoćniku.

DOKAZ: Punomoć za zastupanje, pod A/

II. Upućivanje u parnicu:

Iz Očevidnika o redoslijedu plaćanja proizlazi kako je došlo do pljenidbe i blokade po računu tužitelja, a do pljenidbe novčanih sredstava došlo je uslijed Zahtjeva za izravnu naplatu koje je podnio tuženik- Protivnik osiguranja (dalje: **tuženik**) dana 25.03.2025. godine, i to temeljem:

- bjanko zadužnice izdane od strane tužitelja dana 09.09.2019. godine, potvrđene od strane Javnog bilježnika Mate Juroša iz Imotskog pod br. OV-3647/2019 dana 09.09.2019. godine, a za iznos od 51.208,99 EUR sa zateznom kamatom tekućom na taj iznos od 31.01.2025. godine;
- bjanko zadužnice izdane od strane tužitelja dana 09.09.2019. godine, potvrđene od strane Javnog bilježnika Mate Juroša iz Imotskog pod br. OV-3646/2019 dana 09.09.2019. godine, a za iznos od 132.722,81 EUR sa zateznom kamatom tekućom na taj iznos od 31.01.2025. godine te
- bjanko zadužnice izdane od strane tužitelja dana 09.09.2019. godine, potvrđene od strane Javnog bilježnika Mate Juroša iz Imotskog pod br. OV-3648/2019 dana 09.09.2019. godine, a za iznos od 132.722,81 EUR sa zateznom kamatom tekućom na taj iznos od 31.01.2025. godine.

Tužitelj je, kao Predlagatelj- ovršenik, dana 28.03.2025. godine, podnio Prijedlog za proglašenjem pljenidbe i prijenosa nedopušenim, podredno Prijedlog za odgodu prijenosa novčanih sredstava, a koji se vodi pred Općinskim sudom u Makarskoj, Stalna služba Imotski pod br. Ovr-108/2025.

Zaključkom Općinskog suda u Makarskoj, Stalna služba Imotski br. Ovr-108/2025-5 od 02.05.2025. godine upućen je ovršenik, ovdje tužitelj, da može u roku od 15 dana od dana dostave pokrenuti parnični postupak iz razloga iz članka 50. st.1. toč. 7. i 9. Ovršnog zakona (dalje: OZ) radi proglašenja nedopuštenim predmetnih izravnih naplata.

DOKAZ: Izvadak iz Očevidnika na dan 27.03.2025. godine, pod B/
Zahtjevi za izravnu naplatu podneseni 25.03.2025. godine sa svim prilozima: bjanko zadužnice, Punomoći, Podnesci tuženika/ specifikacije zahtjeva, izvadci iz sudskog registra za tuženika te specifikacije izvršenja osnova za plaćanje, pod C/
Prijedlog za proglašenjem pljenidbe i prijenosa nedopušenim, podredno Prijedlog za odgodu prijenosa novčanih sredstava od 28.03.2025. godine, pod D/
Rješenje i Zaključak Općinskog suda u Makarskoj, Stalna služba Imotski br. Ovr-108/2025-5 od 02.05.2025. godine, pod E/
do potrebe, pribava i preklop spisa Općinskog suda u Makarskoj, Stalna služba Imotski br. Ovr-108/2025

III. Ovim putem tužitelj, u skladu sa Zaključkom Općinskog suda u Makarskoj, Stalna služba Imotski, u otvorenom zakonskom roku, podnosi tužbu radi proglašenja nedopuštenim predmetnih izravnih naplata te ujedno podnosi Prijedlog radi izdavanja privremene mjere, a sve kako slijedi.

IV. <u>TUŽBA:</u>

<u>Ovdje se, u prvom redu, ističe kako je tuženik neovlašteno aktivirao predmetne Zadužnice, doveo do blokade računa tužitelja, koji od tada ne može normalno poslovati, iako je znao i zna da za aktivaciju istih nema bilo kakvog osnova, niti bilo kakve tražbine prema tužitelju.</u>

Da je tome tako, ističe se kako slijedi:

IV.1. <u>Nedostatak aktivne legitimacije:</u>

Nedopuštenost predmetne ovrhe- pljenidbe i prijenosa- ogleda se u tome što je isti pokrenut od strane neovlaštene osobe, i to konkretno podružnice trgovačkog društva LUDWIG PFEIFFER ADRIA GmbH, koje kao takvo nema procesnu legitimaciju za pokretanje i vođenje bilo kakvih postupaka, pa tako i ovršnih postupaka.

Iz predmetnih Zahtjeva za izravnu naplatu proizlazi kako je ovdje tuženik kao ovrhovoditelj sebe naznačio kao LUDWIG PFEIFFER ADRIA GmbH, Glavna podružnica, a u korist kojega je izvršena pljenidba sredstava po računu tužitelja kao ovršenika.

Međutim, Financijska agencija je bila dužna vratiti predmetne osnove za plaćanje na ispravak, odnosno dopunu, jer samo trgovačko društvo može biti stranka u postupku, ali ne i njegova podružnica, a zbog čega je tuženik bio dužan naznačiti kao stranku sebe, a ne svoju podružnicu.

Da je tome tako, tužitelj se poziva na stav sudske prakse, prema kojem: „*Podružnica trgovačkog društva nije pravna osoba, pa stoga ne može biti stranka u postupku. S obzirom na to da poslovanjem podružnice trgovačkog društva prava i obveze stječe društvo, samo trgovačko društvo može biti stranka u sporu o pravima i obvezama iz ugovora koji je nastao poslovanjem podružnice"* (Visoki trgovački sud RH br. Pž-8126/04 od 16.01.2007. godine).

Isto tako, predmetne Zadužnice su popunjene podacima o tvrtci podružnice te su stoga iste nezakonito popunjene te kako takve nevažeće.

S obzirom na navedeno, jasno je kako tuženik nema aktivnu legitimaciju voditi bilo kakav postupak, a tako i ovršni, stoga je ovrha određena u njegovu korist, kao što je ovdje riječ, nedopuštena.

DOKAZ: sentenca Visokog trgovačkog suda RH br. Pž-8126/04 od 16.01.2007. godine, pod F/

IV.2. <u>Nepostojanje tražbine tuženika:</u>

Stranke ovoga postupka su bile u pravnom odnosu temeljem Ugovora o podizvođenju, predmetom kojega je izvođenje dijela radova u okviru PROJEKTA IZGRADNJE KANALIZACIJSKE MREŽE. C.S., PODMORSKOG ISPUSTA I SANACIJU VODOVODNE MREŽE (dalje: **Ugovor NPV**) te Sporazuma o zaključenju Ugovora o podizvođenju, a predmetom kojega je izvođenje dijela radova u okviru PROJEKTA POBOLJŠANJA VODNO-KOMUNALNE INFRASTRUKTURE ANGLOMERACIJE SINJ- Radovi na vodoopskrbnom sustavu, sustavu odvodnje i rekonstrukcije državne ceste kroz naselje Brnaze- Grupa 1 (dalje: **Ugovor Sinj**).

Naime, riječ je o projektu anglomeracije na području Nin-Privlaka- Vrsi, odnosno na području Sinja, a koji su financirani sredstvima Europske unije.

Temeljem Ugovora NPV tužitelj je predao ukupno 3 bjanko zadužnice, i to jednu kao jamstvo za primljeni avans sukladno čl. 3.7. predmetnog Ugovora, a dvije kao sredstvo osiguranja

ispunjenja ugovorom preuzetih obveza, odnosno osiguranje naknade štete ili stečenog bez osnove, sukladno čl. 10.4. Ugovora, dok pak, a ono što je bitno, **tužitelj nije predao bilo kakvo sredstvo osiguranja za Ugovor Sinj, niti je takvo od tužitelja traženo, jer su se ovdje parnične stranke Sporazumom o osiguranju sredstava za otklanjanje nedostataka na projektu anglomeracije Sinj od 12.08.2023. godine (dalje: Sporazum) sporazumjele da se, radi eventualne štete, ista naknadi od zadržanih sredstava iz Projekta NPV, koja na dan sklapanja toga Sporazuma iznose 179.446,47 EUR, a koristiti ih može jedino pod uvjetom prethodnog pozivanja radi uklanjanja nedostataka i davanja primjerenog roka (!).**

Po gore opisanom pravnom odnosu, tužitelj je uredno ispunio sve svoje ugovorne obveze, a na koje tuženik nije imao bilo kakvih primjedbi, i po saznanjima tužitelja, došlo je i do primopredaje radova sa investitorom.

Čak štoviše, zbog povećanja cijene radova, dana 07.08.2024. godine između stranaka ovoga postupka sačinjena je Izjava (dalje: **Izjava**), a kojom je tuženik preuzeo obvezu u potpunosti podmiriti sva potraživanja tužitelju, na osnovu razlike u cijeni u vezi sa poskupljenjem materijala/opreme/goriva do kraja projekta anglomeracije Nin- Privlaka- Vrsi, u iznosu od 93.850,00 EUR.

Tužitelj je dana 07.08.2024. godine izdao račun br. 22-01-24, sa dospijećem dana 20.09.2024. godine (dalje: **račun**), a za gore naznačeni iznos od 93.850,00 EUR, dakle, upravo onaj kojega je tuženik obvezao podmiriti predmetnom Izjavom.

Ističe se kako na predmetni račun tuženik nije isticao bilo kakve primjedbe, čak štoviše, potvrdio je obveze po istome i u nekoliko navrata obećavao podmiriti iznos na koji je račun izdan.

Međutim, po predmetnoj obvezi do današnjeg dana nije postupljeno te tužitelju nije isplaćen navedeni iznos, unatoč traženju i obećavanju ispunjenja.

Čak štoviše, ne samo da mu nije isplaćen gore naznačeni iznos, tužitelju su dopisom tuženika od 14.01.2025. godine dostavljeni računi, i to račun br. 58/01/2 od 31.12.2024. godine za tobožnje usluge odvoza otpada i rad rovokopača sa rukovaoecem u periodu od 15.10.2024. do 31.10.2024. i na dan 04.11.2024. u ukupnom iznosu od 44.977,50 EUR, račun br. 59/01/2 od 31.12.2024. godine koji bi se odnosio na tobožnju naknadu štete za otklanjanje nedostataka na projektu Sinj u ukupnom iznosu od 90.861,24 EUR, račun br. 60/01/2 od 31.12.2024. godine koji bi se odnosio na prefakturu tobožnje usluge odlaganja otpada na projektu NPV u ukupnom iznosu od 3.978,13 EUR, račun br. 61/01/2 od 31.12.2024. godine koji bi se odnosio na tobožnju naknadu štete za otklanjanje nedostataka na projektu NPV u ukupnom iznosu od 59.756,45 EUR, račun br. 62/01/2 od 31.12.2024. godine koji bi se odnosio na tobožnje usluge ispiranja cjevovoda na projektu Sinj u ukupnom iznosu od 13.929,44 EUR, račun br. 63/01/2 od 31.12.2024. godine koji bi se odnosio na tobožnje usluge čišćenja, ispiranja te sanacije cjevovoda na projektu NPV u ukupnom iznosu od 70.224,34 EUR te račun br. 64/01/2 od 31.12.2024. godine koji bi se odnosio na tobožnje manipulativne troškove u ukupnom iznosu od 32.927,51 EUR.

Odmah po primitku gore naznačenog dopisa i računa, tužitelj je reagirao dopisom od 22.01.2025. godine, tako da je, prvotno pozvao tuženika na plaćanje njegove tražbine te potom osporio predmetne račune. Ovdje se ističe kako je tužitelj o osporavanju tih računa dostavio

mail i Poreznoj upravi dana 26.02.2025. godine, čiji sastavni dio je predmetni dopis od 22.01.2025. godine sa prilozima.

Naime, tužitelj u cijelosti spori bilo kakve usluge koje bi isti bio dužan podmiriti tuženiku, a isto tako i nastanak bilo kakve štete.

Uostalom, svi radovi tužitelja su dovršeni u mjesecu lipnju 2024. godine za Projekt NPV te nikada nije, kako tuženik, a tako i investitor, istaknuo bilo kakve nedostatke sa naslova tih radova, a za što bi izdali predmetne račune. **Dodatno, da je i bilo kakvih obveza za naslova predmeta tih računa, tuženik je bio dužan tužitelja pozvati na uklanjanje nedostataka i ostaviti mu dodatan primjeren rok, sukladno cit. Ugovorima i cit. Sporazumu, a što isti nije učinio.**

Dakle, očigledan razlog izdavanja tih računa je motiviran nedopuštenim pobudama usmjerenima na izbjegavanja obveze prema tužitelju te nanošenje štete istome, a za što bi se moglo polučiti zaključak samim datumom izdavanja računa (svi izdani na isti datum!), a i svim okolnostima konkretnog slučaja.

Učinjenim postupanjem, ne samo da je pružena znatna neugodnost tužitelju, već i šteta, kako samom tužitelju i njegovim ovlaštenim osobama, tako i članovima njegove obitelji, a osim toga, ovime je počinjeno i kazneno djelo, a za koje je tužitelj dana 17.04.2025. godine podnio kaznenu prijavu protiv tuženika i njegove ovlaštene osobe zbog počinjenja kaznenog djela prijevare u gospodarskom poslovanju- opisano i kažnjivo po članku 247. stavku 1., u vezi sa stavkom 2. Kaznenog zakona.

Također, tužitelju nisu niti vraćena zadržana sredstva po Ugovoru NPV, a u visini od 130.663,69 EUR kako proizlazi iz 46. privremene situacije za mjesec ožujak 2024., usprkos dovršetku radova.

DOKAZ: Ugovor NPV, pod G/
Ugovor Sinj, pod H/
Sporazum o osiguranju sredstava za otklanjanje nedostataka na projektu anglomeracije Sinj od 12.08.2023. godine, pod I/
Izjava od 07.08.2024. godine, pod J/
račun br. 22-01-24 od 07.08.2024. godine, pod K/
dopis tuženika od 14.01.2025. godine sa računima, pod L/
dopis tužitelja od 22.01.2025. godine sa prilozima, pod M/
mail Poreznoj upravi od 26.02.2025. godine sa prilozima, pod N/
kaznena prijava od 17.04.2025. godine sa potvrdom slanja, pod O/
privremena situacija za mjesec ožujak 2024., pod P/
saslušanje zakonskih zastupnika stranaka
saslušanje svjedoka: Ivan Smoljko, Grubine, Vukovarska ulica 8 i dr. čija imena i adrese će tužitelj dostaviti naknadno
do potrebe, uviđaj na licu mjesta
do potrebe, građevinsko vještačenje

Ovdje se ističe kako je tuženik u opisanom postupku pred Općinskim sudom u Makarskoj, Stalna služba Imotski dao svoje očitovanje na predmetni Prijedlog tužitelja, i to Podneskom od 09.04.2025. godine, a u kojem je iznio niz neistinitih navoda te iz kojega proizlazi osnovanost traženja tužitelja.

Naime, upravo navodima iz tog Podneska tuženika i priležećim dokazima je jasno kako:
- **jedna zadužnica je dana za avans, sukladno članku 3.7. predmetnog Ugovora za NPV, a iz predmetnih računa je vidljivo kako se niti jedan ne odnosi na avans, a avans je u cijelosti odrađen;**
- **zadužnice za projekt Sinj nisu dane (nisu kasnije niti tražene), kategorički se osporava, niti ima kakvih dokaza, da bi bio kakav dogovor da se ranije dane Zadužnice koriste za Projekt Sinj jer je Sporazumom od 12.08.2023. ugovoreno da će se u tu svrhu koristiti zadržana sredstva iz Projekta NPV te**
- **manipulativni troškovi nisu osigurani danim Zadužnicama, a iste su svejedno aktivirane radi pokušaja njihove naplate.**

Mora se istaknuti kako je zadužnica kao takva apstraktan pravni posao te ista služi kao sredstvo osiguranja naplate potraživanja.

Međutim, da bi vjerovnik, da bi ostvario prava po zadužnici, mora predočiti osnovni pravni posao, odnosno mora dokazati kauzalnu povezanost zadužničkog ovlaštenja (prava na naplatu zadužnice) i tražbine koja toj ispravi prethodi.

U tom smislu se upućuje na stav sudske prakse, prema kojem: *„Ovrhovoditelj je ovlašten bjanko zadužnicu kao instrument osiguranja podnijeti na naplatu ukoliko pravo na naplatu dokaže odgovarajućim ispravama (ugovor o cesiji, ugovor o ustupu tražbine, itd.) odnosno ako na drugi način dokaže da ima pravo na naplatu te zadužnice.“* (Županijski sud u Varaždinu br. Gž Ovr 2/2019-2 od 27.02.2019. godine).

Jasno je kako tuženik nije dokazao ono što je tu ukazano, a to je da avans nije predmetom postupka, pa stoga nema pravo aktivacije Zadužnice dane za nj, kao i to da za Projekt Sinj nisu dane Zadužnice, kao i to da manipulativni troškovi nisu osigurani danim Zadužnicama.

Još jednom se tužitelj poziva na stav sudske prakse, prema kojem: *„Zadužnica kao sredstvo osiguranja plaćanja može se koristiti samo za ugovorenu svrhu. Ukoliko se zadužnica naplati iz drugih razloga, ta naplata je izvršena bez osnove.“* (VTS br. Pž 723/2023-2 od 09.03.2023. godine).

Dodatno, oko kakvog dogovora za korištenjem Zadužnica za Projekt Sinj, jasno je kako su ti navodi izmišljeni i iskonstruirani, jer su upravo parnične stranke Sporazumom o osiguranju sredstava za otklanjanje nedostataka na projektu anglomeracije Sinj od 12.08.2023. godine ugovorile kako će se zadržana sredstva iz projekta NPV koristiti za eventualnu štetu za Projekt Sinj, a nikakav dogovor nije oko korištenja predmetnih Zadužnica, što je notorna laž, stoga je jasno da ih tuženik nije smio podnijeti na naplatu po ovome osnovu!!!

I ovdje se tužitelj još jednom poziva na stav najrecentnije sudske prakse, prema kojoj: *„Dakle, predmetna zadužnica, ispunjena sukladno odredbi članka 214. Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj: 112/12., 25/13., 93/14., 55/16., 73/17., 131/20., 114/22. i 6/24.; dalje: OZ), ugovorom je određena kao sredstvo osiguranja točno određene tražbine (članak 291. OZ-a). Stoga svako korištenje navedene zadužnice za naplatu koje druge tražbine na koju se ne odnosi predmetni ugovor predstavlja postupanja suprotno načelu savjesnosti i poštenja iz članka 4.*

ZOO-a te zlouporabu prava iz članka 6. ZOO-a.“ (VTS br. Pž-2619/2024-2 od 06.11.2024. godine).

DOKAZ: pregled spisa
Podnesak tuženika od 09.04.2025. godine, pod Q/
sentenca ŽS Varaždin br. Gž Ovr 2/2019-2 od 27.02.2019. godine, pod R/
sentenca VTS br. Pž 723/2023-2 od 09.03.2023. godine, pod S/
Presuda VTS br. Pž-2619/2024-2 od 06.11.2024. godine, pod T/

Glede pak ostalih navoda glede navodnih tražbina iz opisanih računa tuženika, ističe se kako slijedi:

IV.2.1. Odvoz na deponij:

Tužitelj je u pogledu odvoza na deponij radio po nalogu tuženika kao glavnog izvođača i deponirao na mjesta na koje mu je naloženo.

Pa nije na njemu kao podizvođaču da deponira materijal na mjesta gdje on to samostalno odredi, što bi bilo suludo.

Da je tome tako, jasno je npr. iz Troškovnika za Projekt Sinj, iz kojega jasno proizlazi kako trajnu deponiju osigurava izvođač radova, ovdje tuženik, a ne tužitelj (v. toč. B1.1.2.29., str. 5/33 te B1.7.2.12. itd.).

Osim toga, da je ovo točno, tuženik je trebao pozvati tužitelja na uklanjanje materijala, sukladno čl. 2.4. Ugovora NPV, odnosno čl. 8.3. Ugovora Sinj te sukladno čl. 2. Sporazuma od 12.08.2023. godine (!), a što nije napravio, pa stoga niti nema prava na bilo kakve naknade po ovome osnovu.

Ovo posebice jer bi ti navodni radovi trajali više od mjesec dana (1. do 31.10. i 04.11.2024. god.), a u kojem periodu nije bilo opravdano očekivati da tužitelj ne bi po pozivu mogao doći sa svojom mehanizacijom i svojim radnicima kako bi odvezao materijal na trajni deponij, ako je za to bila potreba, jer ponavlja se, materijal je odvezen na mjesto gdje je naloženo i nikada nitko tužitelja za ovo nije pozivao, niti je do ovih računa i ovoga postupka uopće imao saznanja o ovome.

Ističe se kako je bager tužitelja tek 24.04.2025. godine odvezen sa gradilišta u Vrsima, tako da nema spomena o samostalnom i jednostranom napuštanju gradilišta te kroz to kakvog opravdanja nepozivanja tužitelja radi kakve potrebe uklanjanja materijala sa deponija.

I ovdje se ističe ugovoreno predmetnim Sporazumom od 12.08.2023. godine, prvo, da ako bi imao kakva osnova traženja tuženik je morao prvo pisanim putem pozvati tužitelja na uklanjanje materijala sa deponija, a potom i na to da bi tražbinu jedino mogao ostvariti kroz zadržana sredstva, no ne i na temelju aktivacije zadužnica!!!

DOKAZ: kao gore, pregled spisa

IV.2.2. Čišćenje i sanacija cjevovoda:

Čak da bi bilo potrebe za kakvim čišćenjem i sanacijom cjevovoda, a što se kategorički osporava, dužnost tuženika je bila da pozove i da primjeren rok za otklanjanje takvih nedostataka, a što je sve ugovoreno čl. 2.4. Ugovora (v. Ugovor NPV), odnosno čl. 8.3. Ugovora (v. Ugovor Sinj) te čl. 2. predmetnog Sporazuma od 12.08.2023. godine, a tako tuženik nije postupio.

Ovdje se ističe kako je u prilog navodne štete tuženik u gore opisanom ovršnom postupku dostavio navode nekih svojih radnika i fotografije.

Jasno je kako ovi dokazi nisu dovoljni, niti je dokazana kakva šteta, naime, teret dokaza štete je na tuženiku, jer tužitelj ne može dokazivati negativne činjenice, a ne samo da šteta nije dokazana, već je jedino izdan paušalan račun i učinjene su pogreške u postupanju, čak i da je bilo kakvih propusta u radu.

Ističe se da tuženik ujedno pogrešno tumači čl. 8.4. Ugovora na koji se ovdje pozvao, jer bi isti sukladno tom članku imao pravo na naknadu dodatnih ispitivanja, a za što ne pruža dokaze da su izvršeni.

Naime, taj članak regulira jedino i isključivo naknade za dodatna ispitivanja radova osiguranja kvalitete, a koje vrši specijalizirani laboratorij.

Ta dodatna ispitivanja očito nisu ni vršena, tuženik za ista nije dostavio bilo kakve dokaze (čak niti ne navodi tko ih je izvršio), a ono što je bitno- naknada takvih ispitivanja nije predmetom ovoga postupka (v. račune tuženika) već navodno čišćenje i ispiranje cijevi, a za što je, ako je bilo potrebe, trebao biti pozvan tužitelj i ostaviti mu primjeren rok, a tuženik tako nije postupio.

Ovdje se upravo i ističe takva obveza postupanja po čl. 4.5. Ugovora NPV, gdje se definira dinamika radova te upravo obveza tuženika na davanje primjerenog roka za otklanjanje nedostataka, i to kroz sedmodnevnu obavijest, kao to da je isto čl. 2. predmetnog Sporazuma ugovoreno da je tuženik dužan tužitelja pisanim putem pozvati na uklanjanje bilo kakvih nedostataka!!

Uostalom, tužitelju su zadržana sredstva u iznosu od 130.663,69 EUR, a koja sredstva po čl. 3.19. i 3.20. Ugovora te čl. 4.2. (v. Ugovor NPV), odnosno predmetnom Sporazumu od 12.08.2023. godine upravo služe za možebitnu naknadu štete za oba Projekta, a koja sredstva do danas nisu isplaćena tužitelju, tako da ih tuženik ima kod sebe i dalje, tako da do tog iznosa i nema prava na naplatu Zadužnica, jer bi to suštinski značilo da bi jednu te istu stvar naplatili više puta!!

DOKAZ: kao gore, pregled spisa

IV.2.3. Navodna šteta na Projektu Sinj:

U cijelosti se osporava navodna šteta na Projektu Sinj, a posebice oko asfaltiranja te da je tužitelj uopće samovoljno napustio gradilište, kako to u ovršnom postupku je tvrdio tuženik.

Glede potonjeg, pa valjda bi mu onda jednostrano bio raskinut Ugovor?!

Da su netočni i nelogični navodi oko štete, jasno je i iz navoda tuženika u tom Podnesku, koji navodi kako je sve te radove tužitelj situirao u privremenim situacijama, iako da ih nije izveo.

Pa da tužitelj nije izveo te radove, zašto mu ih je tuženik onda platio putem privremenih situacija?! Zašto nije postupljeno sukladno čl. 3.11. Ugovora Sinj, koji jasno definira postupanje u slučaju da privremene situacije i računi po njima nisu uredni, odnosno da bilo koji od situiranih radova nije izveden.

Jasna je nelogičnost navoda tuženika, a za bilo što od navedenog nisu uopće pruženi bilo kakvi dokazi. Pa sastavni dio računa br. 59/01/2 su neke specifikacije, no nije uopće navedeno kada su ti radovi izvršeni, tko ih je trebao izvesti i sl., da bi se to moglo uzeti kao relevantan dokaz.

Od tuda i nelogičnost i proturječnost glede nužnosti izvođenja radova, ponavlja se, bez neosnovanog pozivanja tužitelja da ukloni bilo kakve nedostatke, ukoliko bi isti postojali.

Nadalje, tvrdi se da je gradilište napušteno 30.rujna 2023. godine, a nakon više od godine dana za navodne nedostatke se izdaju računi i aktiviraju Zadužnice, dane za drugi posao.

Ovakva obrazloženja su, u najmanju ruku, smiješna.

Dodaje se da, nakon završetka radova na Projektu Sinj, dva kamiona i bager tužitelja su ostali na gradilištu kako bi čistili i odvezli materijal tuženika na deponij, a koji radovi do danas nisu plaćeni!

I ovdje se ukazuje na Sporazum od 12.08.2023. godine prema kojem je tuženik za Projekt Sinj mogao samo koristiti zadržana sredstva, a ne i dane Zadužnice za drugi pravni posao, pa sve i da ima osnova naplate ove tražbine, to zasigurno ne bi smio kroz aktivaciju Zadužnica!!!

DOKAZ: pregled spisa

IV.2.4. U odnosu na manipulativne troškove:

Tuženik uopće ne pruža dokaz o tim troškovima te ih je jednostrano odredio i odlučio naplatiti aktiviranjem Zadužnica.

Bitno je za naglasiti, pa čak i da bi mu pripadalo pravo na te troškove, iste ne bi mogao naplatiti aktiviranjem Zadužnica, jer Zadužnice nisu dane za te manipulativne troškove (već za jamstvo za primljeni avans i kao sredstvo osiguranja ispunjenja ugovorom preuzetih obveza, odnosno osiguranje naknade štete ili stečenog bez osnove).

Glede pak čl. 8.4. Ugovora NPV, jasno je kako se jedino isključivo odnosi na troškove ispitivanja po laboratoriju, no ne i na mogućnost naplate takvih navodnih tražbina u svakom pojedinom slučaju, niti to predstavlja osnovu za možebitnu naplatu tih tražbina jer bi za iste trebala postojati osnova u Ugovoru, a ovdje je nema.

Dakle, jasno je kako tuženik ove troškove nije dokazao, niti je dokazao njihovu visinu.

DOKAZ: kao gore

IV.2.5. Dodatno u prilog osnovanosti tužbenog zahtjeva:

Tužitelj će Sudu zaključno ukazati na jednostavnu matematiku, a iz koje je jasno kako nema razloga da se ovrha- pljenidba i prijenos- ne proglase nedopuštenim.

Ovdje su aktivirane ukupno tri zadužnice, i to za iznos od 51.208,99 EUR, 132.722,81 EUR i 132.722,81 EUR, dakle na ukupan iznos od 316.654,61 EUR, uvećano za zakonske zatezne kamate.

Od toga iznosa na Projekt NPV se odnosi iznos od 44.977,50 EUR (račun br. 58/01/2- odvoz otpada i rovokopač), iznos od 3.978,13 EUR (račun br. 60/01/2 za odlaganje otpada), iznos od 59.756,45 EUR (račun br. 61/01/2 za navodnu štetu Nin- Privlaka-Vrsi), iznos od 70.224,34 EUR (račun br. 63/01/2 navodno čišćenje i ispiranje cjevovoda i sanaciju Projekt NPV), dakle ukupno 178.936,42 EUR, plus 10 % tih iznosa na ima manipulativnih troškova, što je 17.893,64 EUR, dakle ukupno 196.830,06 EUR.

Za Projekt NPV tuženik je dužan iznos od 93.850,00 EUR te sa naslova zadržanih sredstava u iznosu od 130.663,69 EUR, dakle ukupno 224.513,69 EUR (samo glavnice, bez kamata !), a što višestruko premašuje gore naznačeni iznos, sve da i tuženik ima osnovu za naplatu tih iznosa (a jasno je da nema).

Posebice kada se uzme da za manipulativne troškove ne može aktivirati Zadužnice, jer one za iste nisu niti dane!

Nadalje, od ukupnog iznosa iznos od 90.861,24 EUR (račun br. 59/01/2 za navodnu štetu Projekt Sinj) i 13.929,44 EUR (račun br. 62/01/2 usluge ispiranja cjevovoda Projekt Sinj), dakle 104.790,68 EUR, plus 10 % od tih iznosa na ima manipulativnih troškova što je 10.479,07 EUR, dakle ukupno 115.269,75 EUR za Projekt Sinj.

Zadužnice za Projekt Sinj nisu niti dane (što sam tuženik tvrdi), tako da je jasno kako za iznos od 115.269,75 EUR koji otpada na taj projekt Zadužnice nisu niti mogle biti aktivirane jer je Sporazumom od 12.08.2023. godine ugovorena jedino mogućnost korištenja zadržanih sredstava, no ne i aktivacije Zadužnica!

Dakle, jednostavnom matematikom je jasno, čak i da je tuženik mogao aktivirati dane Zadužnice, on je iste mogao aktivirati samo za Projekt Nin- Privlaka-Vrsi, a upravo za koji projekt upravo tužitelj ima tražbinu preko toga iznosa za kojega su aktivirane predmetne Zadužnice.

Osim toga, za iznos zadržanih sredstava (130.663,69 EUR), a koji bi predstavljali osiguranje za štetu, tuženik nije niti smio aktivirati Zadužnice jer bi jednu te istu stvar tako naplatio više puta, a što je nedopustivo!

Za Projekt Sinj je apsolutno jasno da bilo kakve tražbine sa toga ugovornog odnosa nisu smjele biti predmetom aktiviranja Zadužnica, jer za taj pravni posao iste nisu niti dane, a što je tuženiku bilo poznato jer je o tome sačinjen predmetni Sporazum!

Osim toga, za sve gore navedene usluge, štetu i dr. što je predmetom tih računa tuženika, tuženik je sukladno cit. Ugovorima i Sporazumu morao i trebao pozvati tužitelja i dati mu primjereni rok radi uklanjanja nedostataka, a što isti nije učinio stoga svejedno tuženik ne bi imao pravo aktiviranjem predmetnih zadužnica nastojati naplatiti tražbine.

Ovdje se dodatno navodi da tuženik tražbine tužitelja gore opisane po računu i zadržanim sredstvima nije osporio ni u ovršnom postupku, zbog čega je jasno kako iste postoje. Tužitelj je svjestan mogućnosti izvršenja prijeboja (bilo materijalnopravnim, bilo procesnopravnim prigovorom) barem u tom iznosu, no tužitelj takve mogućnosti neće koristiti jer je očigledno i jasno kako su tražbine tuženika fiktivne, nepostojeće, očigledno izmišljene radi ostvarenja nedopuštenih probitaka, sve kako je gore objašnjeno.

S obzirom na navedeno, jasno je kako nema tražbine tuženika prema tužitelju te bi stoga predmetnu pljenidbu i prijenos trebalo proglasiti nedopuštenim.

DOKAZ: kao gore, pregled spisa

V. S obzirom na sve gore izneseno, tužitelj predlaže Naslovljenom sudu, nakon provedene rasprave i izvedenih dokaza, donijeti sljedeću

P R E S U D U

I. Proglašava se nedopuštenom pljenidba i prijenos novčanih sredstava zaplijenjenih u postupcima izravne naplate koji se provode na Zahtjev tuženika LUDWIG PFEIFFER ADRIA GmbH, Glavna podružnica za građenje, Markov put 65, 21 000 Split, OIB: 13302498269 od 25.03.2025. godine na novčanim sredstvima tužitelja TIM-PUTEVI d.o.o., Grubine, Općina Podbablje, Vukovarska ulica 8, OIB: 39620744214, a temeljem bjanko zadužnice izdane 09.09.2019. godine, potvrđene od strane Javnog bilježnika Mate Juroša iz Imotskog pod br. OV-3647/2019 dana 09.09.2019. godine, bjanko zadužnice izdane 09.09.2019. godine, potvrđene od strane Javnog bilježnika Mate Juroša iz Imotskog pod br. OV-3646/2019 dana 09.09.2019. godine te bjanko zadužnice izdane 09.09.2019. godine, potvrđene od strane Javnog bilježnika Mate Juroša iz Imotskog pod br. OV-3648/2019 dana 09.09.2019. godine.

II. Nalaže se tuženiku LUDWIG PFEIFFER ADRIA GmbH, Glavna podružnica za građenje, Markov put 65, 21 000 Split, OIB: 13302498269 da tužitelju TIM-PUTEVI d.o.o., Grubine, Općina Podbablje, Vukovarska ulica 8, OIB: 39620744214 u roku od 8 dana naknadi troškove postupka, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dana donošenja Presude pa do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za osam postotnih poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.

VI. PRIVREMENA MJERA:

Člankom 346. stavkom 1. OZ-a određeno je kako se privremena mjera radi osiguranja nenovčane tražbine može odrediti ako predlagatelj osiguranja **učini vjerojatnim postojanje tražbine**, zatim:

> 1. ako učini vjerojatnom i opasnost da bi bez takve mjere protivnik osiguranja spriječio ili znatno otežao ostvarenje tražbine, osobito time što bi promijenio postojeće stanje stvari, ili
> 2. ako učini vjerojatnim da je mjera potrebna da bi se spriječilo nasilje ili **nastanak nenadoknadive štete koja prijeti**.

Stavkom 3. istog članka Zakona propisano je da se smatra da opasnost iz stavka 1. ovoga članka postoji **ako bi se tražbina imala ostvariti u inozemstvu**.

VI.1. <u>Vjerojatnost postojanja tražbine:</u>

Tužitelj- predlagatelj osiguranja od Naslovljenog suda traži da se proglasi nedopuštenim pljenidba i prijenos temeljem predmetnih Zadužnica.

<u>Kao razlog za navedeno, a što je nepobitno ne samo učinjeno vjerojatnim, već i DOKAZANO, jest da:</u>

- **<u>tuženik je aktivirao Zadužnicu danu za avans (v. čl. 3.7. Ugovor NPV) za nešto sasvim drugo (v. račune tuženika), a za što nema pravne osnove;</u>**
- **<u>tuženik je aktivirao Zadužnice za Projekt Sinj, iako iste za taj projekt nisu dane te usprkos tome što je Sporazumom od 12.08.2023. ugovoreno da se za taj projekt jedino mogu koristiti zadržana sredstva po projektu NPV, što je jasno da je takvo postupanje neosnovano i zabranjeno;</u>**
- **<u>tuženik je aktivirao Zadužnice za manipulativne troškove, a bez da za su iste dane za manipulativne troškove, što je jasno iz dostavljenih Ugovora;</u>**
- **<u>tuženik nije tužitelja pozvao na uklanjanje nedostataka i dao mu za to primjeren rok, ukoliko je za tim bilo potrebe (što se kategorički osporava jer su ti računi i tražbine fiktivne), pa stoga i nema pravo na naplatu po tim Zadužnicama;</u>**
- **<u>tuženik ima dugovanje prema tužitelju sa naslova računa br. 22-01-24, a za iznos od 93.850,00 EUR sa pripadajućim kamatama te sa naslova zadržanih sredstava u iznosu od 130.663,69 EUR, a što višestruko premašuje navodnu tražbinu za Projekt NPV, za koji su Zadužnice dane, jer za Projekt Sinj Zadužnice nisu dane niti su smjele biti sa tog naslova aktivirane te</u>**
- **<u>zadržana sredstava služe kao sredstvo osiguranja za nastalu štetu te, ukoliko je ista nastala (što je jasno spori), tuženik je iz tog iznosa od 130.663,69 EUR mogao istu naplatiti, a što znači da je zapravo istu stvar naplatio dva puta!</u>**

Dakle jasno je kako je tužitelj- predlagatelj osiguranja učinio vjerojatnim postojanje svoje nenovčane tražbine usmjerene na zabranu naplata (pljenidbe i prijenosa) temeljem predmetnih zadužnica.

DOKAZ: kao gore

VI.2. <u>Vjerojatnost nastanka nenadoknadive štete koja prijeti:</u>

U slučaju da Naslovljeni sud, usprkos svim dostavljenim dokazima i detaljnim objašnjenjima pravnog odnosa među strankama, ipak odbije Prijedlog radi određivanjem privremene mjere osiguranja, to bi značilo jednostavno kraj za tužitelja-predlagatelja osiguranja, budući da istome zbog blokade računa prijeti otvaranje stečajnog postupka te naposljetku gašenja društva.

Naime, tužitelj- predlagatelj osiguranja ima dospijeće mjesečnih novčanih tražbina na ime rate kredita u iznosu od cca 1.800,00 EUR po Ugovoru o kreditu reg.br. 365/24 sa OTB Banka d.d., a isto tako i rate na ime leasinga i to po Ugovorima sa BKS-leasing Croatia d.o.o. u mjesečnim iznosima od cca 5.000,00 EUR ukupno, Ugovorima o leasingu sa UniCredit Leasing Croatia

d.o.o. u visini od cca 6.000,00 EUR ukupno, zatim režijskih troškova, obveza prema dobavljačima, kao i radnicima (11 radnika!) te samim time i prema državnom proračunu RH na ime javnih davanja.

Sa navedenom blokadom je došlo do nemogućnosti plaćanja tih obveza, prijete raskidi svih tih Ugovora i dospijeće svih ugovorenih tražbina, a što bi sve na kraju predstavljalo ogroman financijski teret za tužitelja- predlagatelja osiguranja, kojemu bi tako prijetio financijski krah, odnosno otvaranje stečajnog postupka i naposljetku gašenja društva. Ističe se da već sada stanje tužitelja- predlagatelja osiguranja nije dobro, jer je, zbog opisane blokade, u nemogućnosti izvršavati ranije ugovorne obveze, preuzimati nove, trpi ogromne gubitke te mu prijeti odgovornost za štetu trećima zbog tih razloga.

Ovdje se ističe kako je račun tužitelja- predlagatelja osiguranja blokiran od 25.03.2025. godine, dakle skoro mjesec i pol dana, a uzevši u obzir rokove iz Stečajnog zakona, Naslovljenom sudu se ukazuje na potrebu HITNOG rješavanja ove pravne stvari, odnosno hitnog određivanja predložene privremene mjere, jer u protivnom će se poduzeti radnje radi pokretanja stečajnog postupka, čime bi se zapravo dozvolilo da se, zbog tuđe obijesti i nedopuštenih pobuda, dovede do kraha jednog društva, nekolicina obitelji dovede na ulicu i u bezizlaznu situaciju i samim time izazove nenadoknadiva šteta!!

U prilog svojih navoda tužitelj- predlagatelj osiguranja se poziva na stav sudske prakse U ISTOVJETNOJ PRAVNOJ STVARI, prema kojem: *„Unatoč tome, iz navoda predlagatelja i priloženih isprava, posebno očevidnika neizvršenih osnova za plaćanje, jasno proizlazi da su zadužnice poslane na naplatu Financijskoj agenciji i zavedene u očevidnike neizvršenih osnova za plaćanje koje Financijska agencija vodi za svakog predlagatelja, a njihovim provođenjem prije pravomoćnog okončanja postupka koji se vodi radi utvrđenja ništetnosti pravnih poslova za čije su osiguranje izdane i povrata zadužnica, doista bi predlagateljima nastupila nenadoknadiva šteta….* ***Na postojanje te štete predlagatelji su osnovano ukazali već samim time što su im računi blokirani (svima za isti dug), a blokada računa negativno utječe na njihovo poslovanje i razlog je za otvaranje stečajnog postupka nad svakim od njih.“*** (VTS br. Pž 7198/2017-2 od 05.12.2017. godine).

Osim toga, sukladno cit. članku 346. stavku 3. OZ-a <u>u ovoj pravnoj stvari se postojanje opasnosti pretpostavlja jer je tuženik- protivnik osiguranja podružnica strane pravne osobe.</u>

Naime, u slučaju uspjeha u ovome sporu, za očekivati je da će tužitelj- predlagatelj osiguranja svoju tražbinu morati ostvarivati u inozemstvu, a ovo posebice u slučaju možebitnog gašenja podružnice u RH, a i bez toga, jer prava i obveze stječe društvo, a ne njegova podružnica, dakle, ovdje strano društvo, a ne društvo registrirano u RH.

Jasno je kako se stoga postojanje opasnosti i pretpostavlja, a sve u skladu sa člankom 346. stavkom 3. OZ-a, što sve dodatno govori u prilog izdavanju predložene privremene mjere.

Za svoje navode tužitelj- predlagatelj osiguranja se poziva na stav sudske prakse, prema kojem: *„Stoga su i po stajalištu ovoga suda ispunjene obje od propisanih alternativnih pretpostavki koje zajedno s postojanjem tražbine, do stupnja vjerojatnosti, moraju biti ispunjene da bi sud odredio privremenu mjeru kojom nalaže obustavljanje naplate po zadužnicama…. U tome slučaju zahtjev za vraćanje onoga što je neosnovano naplaćeno će se izvršavati u inozemstvu*

jer se tamo nalazi sjedište protivnika osiguranja.“ (VTS br. Pž 7198/2017-2 od 05.12.2017. godine).

DOKAZ: kao gore
Ugovor o kreditu reg.br. 365/24 sa OTB Banka d.d., pod U/
Ugovori sa BKS-leasing Croatia d.o.o., pod V/
Ugovori o leasingu sa UniCredit Leasing Croatia d.o.o., pod W/
Rješenje VTS br. Pž 7198/2017-2 od 05.12.2017. godine, pod X/

Slijedom navedenog, apsolutno je izvjesno, a ne samo vjerojatno, da bi bez određivanja zatražene privremene mjere u ovom predmetu te onemogućavanja naplate po predmetnim Zadužnicama do pravomoćnog okončanja parničnog postupka, za predlagatelja osiguranja nastala nenadoknadiva šteta u smislu odredbe članka 346. stavka 1. točke 2. OZ-a.

VI.3. S obzirom na navedeno, tužitelj- predlagatelj osiguranja predlaže Naslovljenom sudu da **HITNO** donese sljedeće

R J E Š E N J E O O S I G U R A N J U

Radi osiguranja nenovčane tražbine tužitelja- Predlagatelja osiguranja TIM- PUTEVI d.o.o., Grubine, Općina Podbablje, Vukovarska ulica 8, OIB: 39620744214 koja se sastoji od zabrane pljenidbe i prijenosa novčanih sredstava na temelju bjanko zadužnice izdane 09.09.2019. godine, potvrđene od strane Javnog bilježnika Mate Juroša iz Imotskog pod br. OV-3647/2019 dana 09.09.2019. godine, bjanko zadužnice izdane 09.09.2019. godine, potvrđene od strane Javnog bilježnika Mate Juroša iz Imotskog pod br. OV-3646/2019 dana 09.09.2019. godine te bjanko zadužnice izdane 09.09.2019. godine, potvrđene od strane Javnog bilježnika Mate Juroša iz Imotskog pod br. OV-3648/2019 dana 09.09.2019. godine, određuje se

P r i v r e m e n a m j e r a

I. Zabranjuje se Financijskoj agenciji i poslovnim bankama kod kojih tužitelj- predlagatelj osiguranja TIM- PUTEVI d.o.o., Grubine, Općina Podbablje, Vukovarska ulica 8, OIB: 39620744214 ima račune da po nalogu tuženika- protivnika osiguranja LUDWIG PFEIFFER ADRIA GmbH, Glavna podružnica za građenje, Markov put 65, 21 000 Split, OIB: 13302498269 te trećih osoba po nalogu tuženika- protivnika osiguranja, vrše pljenidbu i prijenos novčanih sredstava temeljem bjanko zadužnice izdane 09.09.2019. godine, potvrđene od strane Javnog bilježnika Mate Juroša iz Imotskog pod br. OV-3647/2019 dana 09.09.2019. godine, bjanko zadužnice izdane 09.09.2019. godine, potvrđene od strane Javnog bilježnika Mate Juroša iz Imotskog pod br. OV-3646/2019 dana 09.09.2019. godine te bjanko zadužnice izdane 09.09.2019. godine, potvrđene od strane Javnog bilježnika Mate Juroša iz Imotskog pod br. OV-3648/2019 dana 09.09.2019. godine, izdanih od strane tužitelja- predlagatelja osiguranja u korist tuženika- protivnika osiguranja te se nalaže Financijskoj agenciji da u Očevidniku redoslijeda osnova za plaćanje izvrši upis obustave izvršenja tih osnova za plaćanje te o obustavi izvršenja osnova za plaćanje obavijesti sve banke kod kojih tužitelj- predlagatelj osiguranja ima otvorene račune.

II. Uskratu pljenidbe i prijenosa sa računa tužitelja- Predlagatelja osiguranja TIM- PUTEVI d.o.o., Grubine, Općina Podbablje, Vukovarska ulica 8, OIB: 39620744214 provest će Financijska agencija.

III. Ova privremena ostaje na snazi do pravomoćnog okončanja ovoga parničnog postupka.

IV. Zabrana pljenidbe i prijenosa sa računa tužitelja- predlagatelja osiguranja TIM- PUTEVI d.o.o., Grubine, Općina Podbablje, Vukovarska ulica 8, OIB: 39620744214 smatra se provedenom danom dostave ovog rješenja Financijskoj agenciji.

V. Nalaže se tuženiku- protivniku osiguranja LUDWIG PFEIFFER ADRIA GmbH, Glavna podružnica za građenje, Markov put 65, 21 000 Split, OIB: 13302498269 da tužitelju- predlagatelju osiguranja TIM- PUTEVI d.o.o., Grubine, Općina Podbablje, Vukovarska ulica 8, OIB: 39620744214 u roku od 8 dana naknadi troškove postupka, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dana donošenja Rješenja pa do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za osam postotnih poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.

Popis troška:

- sastav Tužbe (Tbr. 7.1.)…… 2.435 bodova
- sastav Prijedloga (Tbr. 11.1.)…..2.435 bodova

UKUPNO: 9.740,00 EUR
+ trošak sudske pristojbe 995,42 EUR

TUŽITELJ- PREDLAGATELJ OSIGURANJA
po punomoćniku:

Zvonimir Perkušić

Digitalno potpisao: Zvonimir Perkušić
Datum: 2025.05.09 12:12:22 +02'00'